

П Е Т И Ц И Ј А

ДА СУБОТИЦА ДОБИЈЕ ЗАТВОРЕНО КЛИЗАЛИШТЕ

Поштовани,

свима вама који нисте упознати, ми родитељи и остали грађани Суботице, покушаћемо да приближимо чињеницу до које мере је лед важан за децу овог града, а тиме и за његову будућност.

Суботица поседује дугу и успешну традицију спорта на леду (хокеја и уметничког клизања). Међутим, и поред тога, суботичани су приморани да се овим спортовима баве у условима који не приличе модерном времену, уз константну зависност од временских (не)прилика, што за последицу има да ови спортисти већи део године тренирају у другим градовима и државама.

Наиме, Суботица поседује стадион малих спортова, који се у зимском периоду формира у отворено клизалиште. Овај објект је уједно и најстарије клизалиште у Србији. Лед је формално омогућен у току само 3 месеца у години, максимално (део децембра, јануар и фебруар). То је једини период када деца могу да се баве својим спортом. Термини за хокејаше и клизаче спортисте су ретки и кратки, јер се на леду свакодневно у неколико термина организује и грађанско клизање.

Посебно је битно нагласити да клизалиште не поседује кров, нити било какву заштиту од атмосферских вода и ветра који су од изузетне важности за опстанак леда као таквог. То значи да тренинге није могуће одржати у колико пада киша, дува јак ветар и томе слично (некада данима). С обзиром на то да клизалиште не поседује кров, у колико је температура ваздуха само мало виша од просечне темпратуре у зимском периоду (а што је и тенденција последњих година услед глобалног загревања), лед се топи, а клизалиште претвара у језеро, те је клизање поново немогуће. Опрема која хлади лед је стара и дотрајала, те у комбинацији са недостатком крова, у случају само благог пораста температуре, не успева да одржи лед у чврстом стању, што често представља и опасност за клизаче.

Са друге стране, одлуком Града Суботице (односно Јавног комуналног предузећа „Стадион“, које управља отвореним клизалиштем) машине за одржавање леда се гасе последњег дана фебруара – без обзира на временске услове и температуру!!! Тако се дешава, као што је то случај управо и ове године, да је март месец хладан, те да би тренинзи и били могући у току прве половине овог месеца, али због угашених машина, леда поново нема. Уместо тога, на простору клизалишта недељама стоји само вода.

Напоменули бисмо да је исто ово суботичко клизалиште **некада имало лед у трајању од 5 месеци годишње**. Лед се постављао у новембру, а скидао у априлу. Разочарава и дестимулише чињеница да у новије време, због старе и лоше опреме, Суботица иде силазном путањом када је квалитет и квантитет спорта у питању.

У хокејашком клубу СПАРТАК хокеј тренира 90 деце, између 5 и 18 година, а поред тога и око 30-35 сениора и ветерана. Аматерски хокејашки клуб „Суботица“ такође окупља око 20-25 хокејаша-рекреативаца, који су на исти начин упућени на ледену плочу у нашем граду. Кроз школу клизања у току једне сезоне прође укупно око 200-250 деце, док на уметничко клизање иде њих око 100.

У клизачком клубу Спартак током целе године тренира 15 регистрованих такмичара за уметничко клизање, а у зимском периоду школицу клизања је завршило око 35 деце. Такође кроз програм „Клизање - рекреативно уметничко клизање и вежбањена леду“ у организацији ГС „Спорт за све“ Суботица у зимском периоду је тренирало око 60 деце и младих узраста од 3 до 20 год.

То значи да у Суботици на леду тренира у овој сезони **близу пет стотина деце** активно, не рачунајући децу и одрасле који на клизање долазе аматерски у терминима резервисаним за грађане, који има пар стотина само на дневном нивоу.

Имајући у виду ситуацију са ледом, хокејаша су принуђени да на тренинге одлазе, најчешће, у Мађарску и то у место Кишкереш, које је удаљено 75 километара од Суботице. Децу на тренинг превозе родитељи о свом трошку. Дакле, деца и родитељи су приморани да чекају прелазак границе и возе се минимум 150 километара, ради организације једног тренинга, јер у супротном од марта до децембра не би имали нити један тренинг на леду, нити турнире и утакмице.

Што се тиче такмичара уметничког клизања ситуација је иста као и са такмичарима у хокеју . Током октобра , новембра, марта и априла када нема леда у Суботици најмање 1 недељно одлази се на на тренинге у Нови Сад или на суседна клизалишта у Мађарској да би се како тако одржала минимална форма „леда у ногама“, која је неопходна, пошто такмичарска сезона почиње месецима пре него што се постави лед код нас и траје опет два до три месеца по окончању леда у Суботици. Пошто је уметничко клизање врло комплексан спорт, очигледно је да тренирање једном недељно није ни приближно довољно за постизање врхунских резултата, а такође све трошкове превоза носе родитељи. И пред свих лошух услова суботичке такмичарке постижу одличне резултате на инрепретативном нивоу.

На рекреативном нивоу програма „Спорта за све“ има девојака које тренирају преко 10 година и својим клизачким умећем оплемењују Суботицу ревијалним наступима и представама на леду које се организују.

За постизање врхунске форме и савлађивње техничких врло тешких и комплексних елеманата уметничког клизање нарочито за такмичарски ниво, па и интрепретацију или пак за ревијално рекреативни ниво неопходно је континуирано тренирање на леду током целе године.

Собзиром на садашње околности велики помак у квалитету суботичког клизања би се остварио и са повећањем свакодневног тренирања на леду са три на пет до шест месеци.

Такође истичемо да једино „ХК СПАРТАК“ од свих хокејашких клубова у Србији и даље тренира под ведрим небом.

И поред оваквих неуслова за тренинг, мали хокејаша имају љубав према спорту вредну дивљења, жељу за такмичењима и борбеност за свој клуб у државу. Само протекле сезоне „ХК СПАРТАК“ је са својим најмлађим такмичарским селекцијама до 8 и до 10 година старости

ПЕТИЦИЈА: Да Суботица добије затворено клизалиште

учествовао на **30-ак турнира**, како у Србији, тако и у иностранству, на којима су деца забележила завидне резултате и освојила **неколицину првих места**. Поред тога, селекције узраста до 12, 14, 16 и до 18 година су одиграли читаву сезону у склопу првенства Мађарске, где наступају у фузији са ХК „Кишкорош“, практично играјући утакмице сваког викенда од краја септембра до половине априла, где такође бележе фантастичне резултате, нарочито ако се гледа кроз призму услова одакле долазе. Селекција сениора је ове сезоне учествовала у Отвореном првенству БИХ (где је освојено прво место), као и у првенству Србије у склопу Прве Б лиге.

У женској хокејашкој репрезентацији Србије која је од 22-25.марта ове године учествовала на званичном ИИHF светском првенству III Див., Б група у Београду, **играло је укупно чак 10 (десет) девојака из Суботице**, које су своје прве кораке на леду направиле у школици клизања и школи хокеја „ХК СПАРТАК“, и прошле кроз цео омладински такмичарски погон клуба. Поред ових девојака у клубу вредно тренира још 15-20 девојчица/девојака које се такође надају истом достигнућу и наступу за националну селекцију једног дана.

Имајући све горе наведено у виду, сматрамо да су деца и млади Суботице и околине **заслужила подршку** спорта којим се баве, те да им се омогући тренирање током већег дела године и у бољим условима од оног који им се тренутно нуди, као и да не морају да путују у другу државу ради тренинга, те да у 21. веку зависе од временске прогнозе.

Скренули бисмо пажњу да је суседна Мађарска препуна затворених малих ледених дворана, те да их тамо свако мало веће село поседује. Такве дворане (мале хале) представљају полу - монтажне објекте, веома једноставне (само терен и свлационице), без икаквих трибина и других захтевних елемената, те да њихова изградња више не представља ни близу онолики материјалних трошак колико је то некада било. Покривена ледена хала омогућава деци и грађанима лед у периоду од 10 месеци годишње, тренинге, турнире, као и комерцијални садржај. Једна таква дворана, у граду од 100.000 становника, данас ни у Србији не би требало да буде недостижна, нити било какав луксус.

ШТА ЗАХТЕВАМО ПЕТИЦИЈОМ:

1. Да се у Суботици изгради **затворено клизалиште** за потребе спортиста и грађана, са минималном инфраструктуром, а чиме би се обезбедило присуство леда у трајању од око 10 месеци годишње.
2. Алтернативно, предлажемо да се на постојећем клизалишту уложе средства у набавку **нове опреме** за хлађење леда и да се на клизалишту **постави кров** ради заштите леда од кише и сунца, а све у циљу омогућавања дужег трајања сезоне тренинга.

С поштовањем.

Грађани Суботице, 2022. године.

ПЕТИЦИЈА: Да Суботица добије затворено клизалиште

